

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 3P/3/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8214200243
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcel Kirnág
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2014:8214200243.1

Uznesenie

Okresný súd Bardejov v právnej veci starostlivosti o mal. F. Q., nar. X.XX.XXXX a mal. Ž. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom B. I. XX, Ů., U., deti rodičov matky Ž. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom B. I. XX, Ů., U. a otca B. G. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom R. XX, o uloženie povinnosti podávať informácie o maloleté deti, takto

rozhodol:

Okresný súd Bardejov vyhlasuje, že **n e m á p r á m o v o c** prejednať a rozhodnúť túto vec.

Konanie **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Otec maloletých sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 16.1.2014 domáhal uloženia povinnosti podávať informácie o maloleté deti F. a Ž. Q., aby matka maloletých vždy k poslednému dňu každého kalendárneho mesiaca v kalendárnom roku písomne informovala otca o zdravotnom stave maloletých vrátane absolvovaných vyšetrení a o ich výsledkoch, školských výsledkoch, hlavne priebežných hodnoteniach a dosahovanom prospechu v jednotlivých predmetoch, mimoškolských aktivitách, ako aj ostatných a mimoriadnych veciach týkajúcich sa maloletých.

Z potvrdenia spoločnej školy X. Ů. súd zistil, že mal. F. a mal. Ž. sú žiačkami tejto školy od 10.9.2012. Súčasne boli maloleté dňa 7.9.2012 prihlásené na pobyt v meste Ů.. Zároveň bolo maloletým pridelené identifikačné číslo Spolkovým ústredným daňovým úradom.

Podľa čl. 7 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky Slovenská republika môže medzinárodnou zmluvou, ktorá bola ratifikovaná a vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo na základe takej zmluvy preniesť výkon časti svojich práv na Európske spoločenstvá a Európsku úniu. Právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Prevzatie právne záväzných aktov, ktoré vyžadujú implementáciu, sa vykoná zákonom alebo nariadením vlády podľa čl. 120 ods. 2 <javascript:%20fZzSRInternal('15161',%20'17381554',%20'17381554',%20'3905293',%20'3905293',%20'0')>.

Podľa oddielu 2, článku 8 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností súdy členského štátu majú právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností k dieťaťu, ktoré má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte v čase začatia konania.

Podľa oddielu 2, článku 9 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností keď sa dieťa oprávnené presťahuje z jedného členského štátu do iného členského štátu a nadobudne tam nový obvyklý pobyt, súdy členského štátu pôvodného obvyklého pobytu dieťaťa si zachovávajú, ako výnimku z článku 8, právomoc počas trojmesačného obdobia po presťahovaní vo veci zmeny rozsudku o práve styku, ktorý bol vydaný v tomto členskom štáte predtým, ako sa dieťa presťahovalo, ak nositeľ práva styku na základe rozsudku o práve styku má naďalej svoje obvyklý pobyt v členskom štáte pôvodného obvyklého pobytu dieťaťa.

Podľa oddielu 2, článku 9 ods. 2 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností odsek 1 sa neuplatňuje, ak sa nositeľ práva styku, ktorý je uvedený v odseku 1 podrobil právomoci súdov členského štátu nového obvyklého pobytu dieťaťa účasťou na konaní pred týmito súdmi bez toho, aby namietal ich právomoc.

Podľa oddielu 2, článku 10 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností V prípade neoprávneného premiestnenia alebo zadržania dieťaťa si súdy členského štátu, v ktorom malo dieťa svoj obvyklý pobyt bezprostredne pred svojim neoprávneným premiestnením alebo zadržaním, zachovávajú právomoc, až kým dieťa nenadobudne obvyklý pobyt v inom členskom štáte a:

a) každá osoba, orgán alebo iný subjekt, ktorý vykonáva opatrovnícke právo sa zmieril s premiestnením alebo zadržaním, alebo

b) dieťa sa zdržiavalo v tomto inom členskom štáte najmenej jeden rok po tom, ako sa osoba, orgán alebo iný subjekt, ktorý vykonáva opatrovnícke právo, dozvedel, alebo mohol dozvedieť, o mieste pobytu dieťaťa, dieťa sa usadilo v novom prostredí a je splnená najmenej jedna z týchto podmienok:

i) do jedného roka odvtedy, ako sa nositeľ opatrovníckeho práva dozvedel alebo mohol dozvedieť o mieste pobytu dieťaťa, sa nepodala žiadosť o návrat dieťaťa na príslušné orgány členského štátu, do ktorého bolo dieťa premiestnené alebo v ktorom je zadržované;

ii) nositeľ opatrovníckeho práva vzal späť svoju žiadosť o návrat a v lehote stanovenej v bode i) sa nepodala nová žiadosť;

iii) konanie na súde členského štátu, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržaním, sa skončilo podľa článku 11 ods. 7;

iv) súdy členského štátu, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržaním, vydali rozsudok o opatrovníckom práve, z ktorého nevyplýva povinnosť návratu dieťaťa.

Podľa oddielu 2, článku 17 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností Ak sa začalo konanie na súde členského štátu vo veci, v ktorej podľa tohto nariadenia nemá právomoc konať, a ktorá patrí podľa tohto nariadenia do právomoci súdu iného členského štátu, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc.

Podľa § 103 Občianskeho súdneho poriadku kedykoľvek za konania prihlíada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu, sp. zn. 4P/73/2013 vyplýva, že mal. F. a mal. Ž. už majú obvyklý pobyt v U., keďže od septembra roku 2012 bývajú a navštevujú školu v nemeckom meste Ú.. Vzhľadom

na dĺžku pobytu maloletých v U. možno vyvodíť záver, že maloleté sa zžili s novým prostredím a bývajú tam. O tom, že maloleté odišli do U., má vedomosť aj ich otec, ktorý však v jednoročnej lehote uvedenej v čl. 10 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, nepodal na príslušný nemecký orgán žiadosť o návrat detí, hoci sám tvrdí, že sa jedná o prípad únosu detí, keďže jeho bývalá manželka nedostala od neho písomný a ani ústny súhlas s odcestovaním. Otec maloletých podal pre toto konanie exmanželky trestné oznámenie dňa 30.9.2013.

Z vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že právomoc na rozhodovanie vo veci starostlivosti o maloleté deti má príslušný nemecký súd, keďže maloleté majú obvyklý pobyt v Nemecku a v danom prípade nemožno aplikovať čl. 9, 10 citovaného nariadenia. Vzhľadom k vyššie uvedenému súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.